

de komme under Akkord eller Fallit, og saa faa de deres Bøde efter § 8, hvis der er noget i Vejen. For saa vidt Ministeren vil fastholde denne Opfattelse, er min Modstand mod Lovforslaget noget mindre, end den ellers vilde have været. Naar jeg alligevel ikke kan stemme for Lovforslaget, er det, fordi et saadant Lovgivningsarbejde ikke tiltaler mig.

Johannes Pedersen: Det forekommer mig, at den højtærede Handelsminister har misforstaaet mig med Hensyn til mit Ønske om en Aldersgrænse. Det har ikke været min Hensigt at undtage Haandværkere, der beskæftigede 50 til 60 Mand, fordi de vare over 60 Aar, men derimod dem, som kun havde 2 til 3 Mand. Det er dem, Loven særlig vil komme til at genere. Den Frist af 5 Aar, der findes i Forslaget, gælder ogsaa for yngre Haandværkere og næringsdrivende, Folk, som kunne være fra 25 til 50 Aar, og naar alt-saa disse fritages i 5 Aar for Bogføringspligten, synes jeg, man kunde fritage de gamle for Bogføringspligten for bestandig. Det var det, jeg vilde henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, og jeg antager, vi kunne blive enige om at ændre Loven i den Retning til tredie Behandling.

Wulff: Det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) nærede Tvivl om, at Haandværkerne ønskede netop dette Forslag. I den Henseende kan jeg berolige ham. Forslaget har været forelagt paa deres Møde. Men det ærede Medlem vil skelne mellem Organisationerne og Haandværkerne. Han sagde, at han tvivlede ikke om, at Organisationerne havde ønsket denne Lov, men han kendte Haandværkere, som ikke vare Medlemmer af denne Organisation og ikke ønskede Loven. Derom tvivler jeg ikke, men jeg vil spørge, om det ærede Medlem gør den samme Betragtning gældende overfor Organisationerne for alle Erhverv. Hvis der kommer ind til Rigsdagen en med et stort Flertal vedtagen Beslutning fra de samvirkende danske Landboforeninger, gaar man saa ogsaa ud og søger, om man ikke kan finde en Gaardmand, en Husmand eller maaske en Fideikommisbesidder, som ikke vil det samme, og søger saa à la Frederik VI at gøre sig til Talsmand for en afvigende Opfattelse og siger: Vi alene vide! Vi vide det meget bedre end den paagældende Stands Sammenslutninger og Organisationer? Jeg tror ikke, der er nogen anden

Vej til at faa at vide, hvad en Stand ønsker, end at lytte til dens Sammenslutning, især naar denne er saa fuldtallig som i dette Tilfælde. Naar Standsens Repræsentanter i et Antal af mellem 600 og 700 samles og vedtage, hvad Standen ønsker, tror jeg ikke, det kan hjælpe, at man vil gaa udenom og sige: Organisationen vil det nok, men jeg kender nogle — jeg ved ikke hvor mange —, som ikke ville det, og derfor skal Organisationen ikke have det. Dette forekommer mig at gaa stik mod alt, hvad man kalder parlamentarisk System.

Ordføreren (Birch): Maa jeg i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), der gik ud paa, at Ministerens eget Parti havde ønsket at stille indgribende Ændringsforslag, sige, at dette er et ganske urigtigt Referat af, hvad der staar i Udvalgets Betænkning. I denne siger man, at man, det vil sige Udvalget, har frygtet, at Opstillingen af indgribende Ændringsforslag ... og saa fremdeles. Det vil sige, at der indenfor Oppositionen har været Ønske om at stille indgribende Ændringsforslag, og det ærede Medlem saavel som det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) have allerede paataget sig her at vise, at man har ønsket indgribende Ændringer fra den Side. Fra Venstres Side har der absolut ikke været Ønske om at fremsætte indgribende Ændringsforslag.

Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men indskrænke mig til at sige, at det efter de Ytringer, der ere faldne her, forekommer mig, at Lovforslagets Skæbne i dette høje Ting vil afhænge af, hvorvidt man med Hensyn til Lovforslagets Hovedhensigt har ladet sig skræmme af de stærke Udtalelser, der have været fremsatte særlig af det ærede Medlem fra Sorø, og af, om man nærer et saa brændende Ønske om at paalægge Forbrugsforeningerne i Almindelighed Bogføringspligt, at man, naar man ikke kan faa det gennemført, helst vil se, at hele Lovforslaget falder. Om det første Punkt skal jeg sige, at Lovforslagets Hensigt blot er den, at Folk, der nyde Tillid, nyde Kredit, skulle have en Forpligtelse til paa en, om det saa skal være, primitiv Maade at opføre, hvortil de bruge de Penge, de tage ind, det være sig, at de give dem ud i Form af Penge eller i Form af udleverede Varer. Men Formen, hvorunder dette skal ske, overlades ganske til den enkelte. Det